

CONSIDERAȚII PRIVIND LEGISLAȚIA UNIUNII
EUROPENE ÎN DOMENIUL ACHIZIȚIILOR PUBLICE

COMMENTS ON PUBLIC PROCUREMENT LEGISLATION
IN THE EUROPEAN UNION

ADA-IULIANA POPESCU¹

Rezumat: Achizițiile publice constituie una dintre multiplele surse de corupție din sectorul public. Potrivit statisticilor, la nivelul Uniunii Europene (UE), pierderile financiare provenind din încheierea contractelor de achiziții publice sunt considerabile. De aceea, autoritățile europene au decis modificarea legislației comune, în vederea asigurării transparenței, integrității, profesionalismului, responsabilității și eficienței procedurilor atribuirii contractelor de achiziții publice și a celor de concesiune a serviciilor publice. Membrii Uniunii Europene sunt obligați să transpună aceste noi reglementări în legislația lor națională și să asigure corecta lor aplicare. România este unul dintre membrii Uniunii Europene care înregistrează performanțe negative în domeniu. Carențele se reflectă în lacunele legii naționale și în lipsa, uneori cu desăvârșire, a aplicării prompte și imparțiale a legii. Astfel, reforma legislației Uniunii Europene, cât și aceea a fiecărui stat membru, este absolut necesară, pentru diminuarea, dacă nu chiar eradicarea corupției din acest domeniu.

Cuvinte-cheie: corupție, achiziții publice, contracte de concesiune

Abstract: Public procurement is one of the major source of corruption in the public sector. According to statistics, European Union (EU) losses billions of euros annually to corruption generated by public procurement. Thus, the European authorities have decided to modernize the EU legislation in order to bring transparency, integrity, professionalism, accountability and efficiency to the public procurement and concession procedures. EU members will have to prove their willingness to implement and enforce these new rules at national level for the desired results. Romania is one of the EU members that registers negative results in this respect.

¹ Lector univ. dr., Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor, Universitatea "Alexandru I. Cuza" din Iași, e-mail: ada.popescu@uaic.ro.

The main deficiencies are the lacunas of national law and its poor enforcement. The reform of EU legislation is absolutely necessary for curbing, if not eradicating public procurement corruption.

Keywords: corruption, public procurement, concession contracts.

1. Considerații introductive

Lupta împotriva corupției a devenit credo-ul majorității guvernelor, a organizațiilor internaționale și a organizațiilor non-guvernamentale. Ea este menită să asigure o guvernare corectă și eficientă, o economie puternică și, pe termen lung, o viață mai bună pentru fiecare.

Bineînțeles că eradicarea totală a corupției rămâne un miraj, însă totuși fără el, lupta pare lipsită de sens. Oricât de pesimiști am fi, trebuie să recunoaștem însă că unele state, inclusiv membri ai Uniunii Europene (UE), au reușit să reducă corupția la nivel național atât în sectorul privat, dar mai ales în sectorul public.

Contracararea corupției manifestată în sectorul public se dovedește mai greu de realizat, din cauza diversității activităților publice. Corupția în sectorul public se manifestă de cele mai multe ori în tandem cu sectorul privat, mai ales în cazul procedurii achizițiilor publice sau a concesionării de servicii publice unor entități private. În general, parteneriatul public-privat aduce cu sine și suspiciuni de corupție, care se dovedesc de cele mai multe ori adevărate.

Transparency International a prezentat o listă a efectelor concrete generate de corupția ocazionată de achizițiile publice. Riscul corupției afectează mediul înconjurător, sănătatea publică, securitatea persoanelor, inclusiv investițiile și inovațiile în aceste domenii și nu numai. Corupția distorsionează competiția și, per ansamblu, pune în pericol dezvoltarea economiei locale².

Procedura achizițiilor publice este adesea complicată, limitată ca transparență și „impersonală”, tocmai pentru că finanțarea este publică și nu este realizată prin intermediul unor investiții private. Tocmai aceste trăsături facilitează comportamentul coruptiv greu de detectat. Corupția poate apărea în orice fază a procedurii achizițiilor publice: determinarea nevoii și

² Transparency International, *Curbing Corruption in Public Procurement. A Practical Guide*, la

http://www.transparency.org/whatwedo/pub/curbing_corruption_in_public_procurement_a_practical_guide, 2014, pp. 9-10.

oportunității achiziției, pregătirea caietului de sarcini, selectarea ofertanților și stabilirea câștigătorului; executarea contractului și auditarea financiară³. Investiții realizate pentru nevoi care în realitate nu există, licitații trucate care seamănă mai mult cu o competiție de luare de mită, prețuri false, bunuri și servicii de proastă calitate sunt doar câteva dintre manifestările corupției în domeniul achizițiilor publice.

De asemenea, corupția este favorizată în cazul procedurii achizițiilor publice și prin numărul mare de persoane implicate. Activitățile desfășurate de către acestea sunt de fapt paravanul corupției pe care o întrețin. Atitudinea «o mână spală pe cealaltă» asigură succesul activității lor ilegale, dându-le curaj și încredere. Lanțul persoanelor implicate este de obicei destul de lung (funcționari publici, politicieni, licitatori, subcontractori, agenți consultanți, parteneri de afaceri, manageri), responsabilitatea și vina pentru faptele de corupție dispându-se până la inexistență.

De-a lungul timpului, instituțiile financiare internaționale au creat propriile standarde și reguli pentru finanțarea achizițiilor publice. Ghidul Băncii Mondiale⁴ este considerat unul dintre cele mai bune în acest domeniu, cu reguli clare privind procesul de selectare al ofertanților, cu excluderea celor care au fost implicați în scandaluri de corupție. Integritatea și corectitudinea ofertanților sunt considerate condiții esențiale pentru participarea la licitațiile publice. La acestea se adaugă și recomandările privind utilizarea pactelor de integritate și a procedurilor de preselecție pentru evaluarea competențelor tehnice și financiare ale viitorilor licitatori.

În anul 1995, Comisia Organizației Națiunilor Unite (ONU) privind dreptul comerțului internațional (UNCITRAL) a prezentat un model de lege pentru procurarea de bunuri, construcții și servicii publice⁵, model bazat pe recomandările Băncii Mondiale. Un an mai târziu, Organizația Mondială a

³ Transparency International, *Handbook for Curbing Corruption in Public Procurement*, la http://www.transparency.org/whatwedo/activity/curbing_corruption_in_public_procurement, 2006, p.17.

⁴ *Guidelines Procurement of Goods, Works, And Non-Consulting Services*, la http://siteresources.worldbank.org/INTPROCUREMENT/Resources/278019-1308067833011/Procurement_GLS_English_Final_Jan2011.pdf.

⁵ *UNCITRAL Model Law on Procurement of Goods, Construction and Services*, la http://www.uncitral.org/uncitral/en/uncitral_texts/procurement_infrastructure/1994Model.html.

Comerțului a propus un Acord general privind achizițiile publice⁶, care a fost semnat și ratificat de membrii organizației.

În același timp, în anul 2006, inițiativa Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare în Europa (OCDE), susținută și de Banca Mondială, în domeniul achizițiilor publice s-a materializat în crearea unui program criterial de evaluare a sistemelor naționale de achiziții publice⁷. OCDE a elaborat, cu aceeași ocazie, și principiile menținerii integrității în desfășurarea procedurii de achiziții publice.

Membrii Uniunii Europene, ca majoritatea statelor lumii, se confruntă cu problema corupției în cadrul procedurii de achiziții publice și a încheierii de contracte pentru concesiunea unor servicii publice entităților private. Statele Europei Centrale și de Sud-Est sunt cele care înregistrează cele mai multe performanțe negative în lupta anti-corupție, cei mai slabi jucători fiind aici partidele politice, administrația publică și sectorul public în general⁸.

Procedura achizițiilor publice și cea a încheierii contractelor de concesiune de servicii publice a fost reglementată de cel puțin 40 de ani în Uniunea Europeană. Totuși, abia în anul 2012, la aceste reguli s-au adăugat și cele de anti-corupție. Întârzierea s-a datorat costurilor suplimentare și complexității obligațiilor administrative, precum și efectelor acestora asupra competiției comerciale. Un alt motiv a fost și este lipsa unui instrument adecvat de măsurare a corupției⁹. În acest sens, părțile interesate au avansat diverse soluții, motivele fiind aceleași: promovarea integrității, transparenței, răspunderii pentru propriile fapte, competiție corectă și profesionalism. Cerințele sunt pe măsură și sunt esențiale: reguli procedurale clare și transparente, coduri de conduită pentru toți participanții la licitație, training anti-corupție, sancțiuni clare și proporționale cu faptele, măsuri pentru detectarea corupției și pentru evaluarea și identificarea riscurilor de acest fel

⁶ WTO Agreement on Government Procurement, la

https://www.wto.org/english/tratop_e/gproc_e/gpa_1994_e.htm.

⁷ Action Statement of Export Credit Working Group and the Benchmark and Assessment Tool for Public Procurement Systems, la <https://www.oecd.org/daf/anti-bribery/anti-briberyconvention/37418910.pdf>.

⁸ S. Mulcahy, *Money, Politics, Power: Corruption Risks in Europe*, Transparency International Report, 2012, p.3.

⁹ J. Andvig, *Anti-corruption in Public Procurement. Balancing the Policies*, Sofia, CSD, 2011, p.5.

(*red flags* sau indicatori ai corupției) și încurajarea și protejarea avertizorilor de integritate.

Soluțiile au fost favorizate în principal de folosirea Internetului, care a facilitat utilizarea platformelor on-line pentru achiziții publice, asigurând transparență prin accesul la informație a publicului și a celor implicați direct.

2. Reglementarea achizițiilor publice în Uniunea Europeană

Din cauza corupției, Uniunea Europeană pierde aproape 120 de miliarde de euro anual, sumă cu puțin sub bugetul anual al Uniunii. Practicile coruptive din sectorul public constituie sursa majorității pierderilor financiare. În general, la nivelul Uniunii, 20% până la 25% din valoarea contractelor de achiziții publice se pierd anual, în condițiile în care valoarea acestor contracte echivalează cu 15% din venitul brut al Uniunii¹⁰.

În consecință, Uniunea Europeană a decis să își modernizeze legislația privind desfășurarea procedurii de atribuire și încheiere de contracte pentru oferirea de servicii publice. Aspectele esențiale considerate sunt: reguli procedurale clare și transparente, coduri de conduită pentru toți participanții la procedura atribuirii contractelor publice, instruire anti-corupție, sancțiuni clare și proporționale, măsuri pentru descoperirea faptelor de corupție și pentru identificarea potențialelor riscurilor coruptive și încurajarea și protecția denunțătorilor faptelor de corupție. Îmbunătățirea cadrului normativ al Uniunii Europene a fost realizat potrivit standardelor Organizației Națiunilor Unite, ale Organizației Mondiale a Comerțului și ale Băncii Mondiale.

Câteva directive europene reglementează direct achizițiile publice în Uniune. La acestea se mai adaugă și norme juridice care vizează fenomenul corupției în general, dar care, indirect, asigură transparența și integritatea în desfășurarea procedurii achizițiilor publice. De exemplu: normele europene care vizează excluderea licitatorilor condamnați pentru fapte de corupție în baza unei hotărâri judecătorești definitive sau cele care stabilesc standardele minime privind remediile în cazul nerespectării obligațiilor contractuale și condițiile de modificare a contractelor de achiziții publice în timpul executării acestora. Norme similare reglementează problema ofertelor

¹⁰ N. Nielsen, *€120 billion lost to corruption in EU each year*, EIPA Luxembourg, 2013, la <http://euobserver.com/justice/119300>, p.1.

câștigătoare care sunt suspect de disproporționate ca valoare în comparație cu celelalte.

Principalele reglementări unionale erau Directiva 2004/18/EC, din 31 martie 2004, privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii¹¹, Directiva 2004/17/EC, din 31 martie 2004, privind coordonarea procedurii de achiziții publice în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale¹², Directiva 2009/81/EC, din 13 iulie 2009, privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE¹³.

Directivele 2004/17/CE și 2004/18/CE au modificat Directiva 89/665/CEE, din 21 decembrie 1989, privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative cu privire la aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, iar Directiva 2007/66/EC modifică Directiva 92/13/CEE, din 25 februarie 1992, privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor.

Până acum doi ani, concesionarea transnațională a lucrărilor publice era reglementată prin norme generale și limitate, cuprinse în Directiva 2004/18/CE, iar concesionarea transfrontalieră de servicii era guvernată doar de principiile instituite prin Tratatul Uniunii. Totuși, în anul 2011, Comisia Europeană a propus modificarea directivelor privind procedura achizițiilor publice în domeniul apei, energiei, transporturilor, serviciilor poștale, a contractelor de servicii și de concesiune¹⁴.

Drept urmare, vechile reglementări în domeniu au fost înlocuite de un pachet de norme noi care vin să modernizeze legislația Uniunii. Astfel,

¹¹ Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L134 din 30 aprilie 2004.

¹² Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L134 din 30 aprilie 2004.

¹³ Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L216 din 20 august 2009.

¹⁴ Comisia Europeană, *Raportul împotriva corupției a Uniunii Europene*, 2014 la http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/documents/policies/organized-crime-and-human-trafficking/corruption/docs/acr_2014_en.pdf, pp. 22-23.

Directiva 2014/24/UE privind achizițiile publice și Directiva 2014/25/UE privind achizițiile publice efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și a serviciilor poștale¹⁵. Directiva 2014/23/UE¹⁶ a fost special creată pentru reglementarea contractelor de concesiune publică. Statele membre ale Uniunii Europene trebuie să transpună noile reglementări până în aprilie 2016, cu excepția normelor privind sistemul e-procurement, care vor trebui implementate până în aprilie 2018.

Regulile instituite prin aceste reglementări noi sunt mai stricte pentru subcontractori, instituind practic un sistem de detecție și alertă pentru potențiale fapte de corupție. De fapt, modernizarea prevederilor cuprinse în Directiva 2014/24/UE și Directiva 2014/25/UE are ca scop instituirea unor reguli mai flexibile, fără a sacrifica însă din strictețea lor.

În prezent, statele membre ale Uniunii Europene au un cadru legislativ similar în domeniul achizițiilor publice, care aspiră la asigurarea integrității, transparenței, a răspunderii, a unei competiții corecte și a profesionalismului. Cu toate acestea, rezultatele nu sunt notabile, iar statele trebuie să persevereze în modificarea și aplicarea corectă a legii. De exemplu, în unele state membre, este necesară o legislație penală funcțională care să permită sancționarea promptă a infracțiunilor de corupție, precum luarea de mită, conflictul de interese sau traficul de influență. Adiacent, trebuie reglementată și protecția avertizorilor de integritate.

3. Achizițiile publice în România

Corupția este răspândită pe scară largă în România, atât în sectorul privat, cât și în cel public. Nevoia presantă a României de progres economic și dezvoltare necesită a luptă anticorupție susținută și constantă. Îmbunătățirea legislației și aplicarea sa corectă și promptă sunt esențiale în acest demers. În anul 2012, *Transparency International* a raportat un index de percepție a corupției pentru România de 44, unde 0 reprezintă nivelul maxim de corupție. În anul 2013, scorul înregistrat a pierdut o unitate, ajungând la 43, iar în anul 2015, scorul a crescut, ajungând la 46.¹⁷ Această

¹⁵ Ambele texte au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L094 din 28 martie 2014.

¹⁶ Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L094 din 28 martie 2014.

¹⁷ Transparency International, *Corruption Perceptions Index 2015*, la <http://www.transparency.org/cpi2015>.

schimbare în percepția românilor asupra corupției la nivel național s-a datorat prefacerilor legislative și a activității susținute a Direcției Naționale Anticorupție (DNA).

România a ratificat câteva convenții internaționale importante, care au îmbunătățit legislația națională anti-corupție: Convenția ONU împotriva corupției și Convențiile Consiliului Europei privind aspectele penale, respectiv aspectele civile, legate de corupție. De asemenea, directivele și deciziile cadru ale Uniunii Europene în domeniu au fost și ele transpuse în legislația națională.

În România, contractele pentru achiziții publice și contractele de concesiune pentru servicii publice vizând activități legate de construcții urbane și infrastructură, sănătate, apă/canal, industria extractivă, finanțarea partidelor politice și activitatea oficialilor aleși constituie surse constante ale corupției în sectorul public.

Frecvent, contractele care vizează achizițiile publice servesc interese personale și nu interesele comunității. Așa cum am precizat anterior, procesul de încheiere a acestor contracte este complicat, realizat pe etape, și implică un întreg lanț de persoane. De aceea, sub o legalitate aparentă, faptele de corupție sunt greu de descoperit. Investiții care nu sunt necesare, licitații false, bazate pe mită concurențială, prețuri false, calitatea proastă a bunurilor sau a serviciilor achiziționate din bani publici sunt din păcate realități des întâlnite în România. Contractele pentru achiziții publice și cele de concesiune a unor servicii publice vizând activități legate de construcții urbane și infrastructură, sănătate, apă/canal, industria extractivă, finanțarea partidelor politice și activitatea oficialilor aleși constituie surse ale corupției în sectorul public.

Faptele de corupție ocazionate de activitatea de achiziții publice sunt incriminate de prevederile îmbunătățite ale Codului penal, care sancționează luarea de mită, darea de mită, conflictul de interese, traficul de influență și alte infracțiuni de corupție care au de obicei ca autor funcționarul public. Adiacent, norme penale și procedurale penale reglementează măsura confiscării și cea a confiscării extinse. De asemenea, normele penale sunt completate de prevederile cuprinse în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție¹⁸, Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea

¹⁸ M.Of. nr. 219/18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare.

demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției¹⁹ și Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice²⁰.

Ordonanța de Urgență a Guvernului, nr. 34/2006, reglementează procedura atribuirii contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii²¹. De la apariția sa, actul normativ a suferit modificări repetate potrivit exigențelor Uniunii Europene.

Potrivit prevederilor ordonanței, scopul legiuitorului român este promovarea concurenței între operatorii economici; garantarea tratamentului egal și nediscriminarea operatorilor economici; asigurarea transparenței și integrității procesului de achiziție publică; asigurarea utilizării eficiente a fondurilor publice, prin aplicarea procedurilor de atribuire de către autoritățile contractante.

Principiile care guvernează achizițiile publice în România sunt cele afirmate și la nivel internațional: nediscriminarea, tratamentul egal, recunoașterea reciprocă, transparența, proporționalitatea, eficiența utilizării fondurilor și asumarea răspunderii (art.2, O.U.G. 34/2006).

Un reper pentru achizițiile de bunuri la nivelul Uniunii Europene este și în România vocabularul comun al achizițiilor publice (CPV), care reprezintă nomenclatorul de referință aplicabil contractelor de achiziție publică, adoptat prin Regulamentul nr. 2.195/2002/CE al Parlamentului European și al Consiliului privind vocabularul comun al achizițiilor publice²² și care asigură corespondența cu alte nomenclatoare existente.

Procedurile care se pot aplica contractelor de achiziții publice eligibile potrivit ordonanței sunt: licitația deschisă, licitația restrânsă, dialogul competitiv, negocierea, cererea de oferte. În anumite situații speciale, la acestea se adaugă un concurs de soluții pentru achiziționare directă de produse. Modalitățile speciale de atribuire a contractelor de achiziții publice constau în utilizarea unui acordul-cadru sau în licitația electronică.

¹⁹ M.Of. nr. 279/21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

²⁰ M.Of. nr. 621/12 septembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare.

²¹ M.Of. nr. 418/15 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare.

²² Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 340 din 16 decembrie 2002.

Procedura licitației electronice se realizează cu ajutorul Sistemului electronic al achizițiilor publice (SEAP) și cu postarea documentației de atribuire la adresa de internet www.e-licitatie.ro.

Avantajele folosirii și în România a sistemului *e-procurement*, cel pe care Uniunea l-a instituit și pe care îl modernizează, sunt: scăderea costurilor tranzacțiilor, creșterea competiției, scăderea corupției, monitorizarea facilă a achizițiilor publice și crearea unei baze de date complexe privind contractele de achiziții publice și competitorii europeni. De exemplu, s-a demonstrat că folosirea pe scară largă, în timpul fazei de licitație, a sistemului electronic de achiziții publice și a documentului unic european standardizat poate reduce cu 80% costurile administrative.

Deși legislația națională respectă standardele europene, în practică, sistemul electronic pentru achiziții publice creat pe această cale este puțin folosit, iar integritatea procedurii se dovedește de multe ori îndoielnică, situație care atrage numeroase contestații. O mare parte dintre acestea se referă la nomenclatorul CPV, unde același produs apare înscris de mai multe ori, însă sub diferite denumiri și cu diferite prețuri, creând astfel confuzie printre ofertanți și favorizând erorile deliberate. La aceasta se adaugă și caiete de sarcini special create pentru anumite companii, conflicte de interes ale evaluatorilor de oferte, criterii neclare de selectare, înțelegeri nelociale între ofertanți, proceduri desfășurate rapid, cu motivarea unor situații de falsă urgență, implicarea ofertanților în crearea caietelor de sarcini. În același timp, executarea contractelor publice este puțin sau chiar deloc monitorizată, ceea ce permite cu ușurință acceptarea unor bunuri sau servicii inferioare calitativ, prin comparație cu cele oferite inițial, sau lipsa sancțiunilor în cazurile în care executarea contractelor se desfășoară cu întârziere, celeritatea executării fiind unul dintre criteriile de alegere a ofertantului.

De asemenea, prin comparație cu alte state membre ale Uniunii, România, ca și Bulgaria de altfel, folosește doar ocazional sistemul Tenders Electronic Daily (TED), sistem electronic special, unul dintre instrumentele Uniunii Europene menit să asigure transparența și eficiența achizițiilor publice europene transfrontaliere.

Ca urmare a acestor neajunsuri, Guvernul României a fundamentat Strategia națională în domeniul achizițiilor publice²³. Agenția Națională

²³ Hotărârea Guvernului României nr. 901 privind aprobarea Strategiei naționale în domeniul achizițiilor publice, publicată în M.Of. nr. 881 din 25.11.2015.

pentru Achiziții Publice aflată în subordinea Ministerului Finanțelor Publice, alături de ministere și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale este direct responsabilă de reformele necesare pentru implementarea noii strategii și de evaluarea trimestrială a rezultatelor.

Pe termen lung, în urma noilor modificări aduse legislației Uniunii Europene cu privire la atribuirea contractelor de achiziții publice și a celor de concesiune de lucrări publice, sistemul nostru național de e-procurement va trebui îmbunătățit și folosit responsabil.

În raportul său din 2015, Direcția Națională Anticorupție confirmă faptul că achizițiile publice constituie o sursă constantă de corupție în România și își propune să pună accent pe combaterea corupției la nivel înalt și a fraudelor grave în achizițiile publice. DNA dovedește faptic și juridic existența sistemică a corupției generate de achiziții publice în domeniul transporturilor, a energiei și a sănătății cu implicarea politicianilor, a aleșilor locali, a funcționarilor publici de la nivelul administrației publice centrale și locale²⁴.

3. Concluzii

Reforma legislativă europeană are ca scop facilitarea achizițiilor publice la nivel regional, prin intermediul uniformizării legislației și, astfel, evitarea obstacolelor legislative și procedurale create de potențialele conflicte legislative naționale. Al doilea scop este cel al reducerii, dacă nu al eradicării corupției, în cadrul procesului de achiziții și concesiuni publice, prin asigurarea transparenței, integrității, eficienței și responsabilității.

Corupția în sectorul public din statele membre ale Uniunii Europene este mult mai răspândită în statele est europene decât în cele vest europene. Sectorul construcțiilor și al sănătății publice rămân cele mai vulnerabile în fața corupției. România este, din păcate, un exemplu în acest sens, deși eforturile autorităților judiciare de reducere a corupției generate de achiziții publice sunt evidente.

Credem că noua legislație, îmbunătățită, și noul mecanism de monitorizare a eforturilor anti-corupție în Uniunea Europeană vor forța guvernele naționale să acorde prioritate măsurilor anti-corupție, pentru obținerea unor rezultate notabile. Succesul noilor reglementări europene și

²⁴ Direcția Națională Anticorupție, *Raport privind activitatea desfășurată* – 2015, la <http://www.pna.ro/obiect2.jsp?id=248>, pp.11-13.

rezultatul implementării lor la nivel național rămâne deocamdată o chestiune de viitor, care va trebui evaluată în următorii ani.